

- organy sądowe tego państwa członkowskiego dokonały takiej wykładni prawa krajowego, zgodnie z którą termin na podjęcie decyzji zostaje zawieszony, gdy tylko wykonujący nakaz organ sądowy postanowi zwrócić się do Trybunału Sprawiedliwości z pytaniem prejudycjalnym lub oczekiwać na udzielenie odpowiedzi na pytania, z którymi zwrócił się inny wykonujący nakaz organ sądowy, jak również odroczyć przekazanie ze względu na realne ryzyko niehumanitarnych i poniżających warunków pozbawienia wolności w wydającym nakaz państwie członkowskim?

⁽¹⁾ Decyzja ramowa Rady 2002/584/JBZ z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi (Dz.U. 2002, L 190/1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de Primera Instancia de Barcelona (Hiszpania) w dniu 27 lipca 2018 r. – Bondora AS / XY

(Sprawa C-494/18)

(2018/C 381/10)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Juzgado de Primera Instancia de Barcelona

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Bondora AS

Strona pozwana: XY

Pytania prejudycjalne

1. Czy uregulowanie krajowe, takie jak przepis DF 23a ust. 4 LEC [hiszpańskiego kodeksu postępowania cywilnego], które, w przypadku powództwa wnoszonego przeciwko konsumentowi, kiedy istnieją przesłanki wskazujące na możliwość dochodzenia przez stronę powodową roszczeń opartych na zastosowaniu nieuczciwych warunków, uniemożliwia zarówno przedstawienie, jak i żądanie przedstawienia umowy oraz rozbicia kwoty dochodzonego roszczenia na elementy składowe, jest zgodne z art. 38 KPPUE [Karty praw podstawowych Unii Europejskiej], z art. 6 ust. 1 [TUE] oraz z art. 6 ust. 1 i art. 7 ust. 1 dyrektywy [93/13/EWG] ⁽¹⁾?
2. Czy w przypadku roszczeń wnoszonych przeciwko konsumentom żądanie przedstawienia przez stronę powodową w pkt 11 formularza A rozbicia kwoty dochodzonego roszczenia na elementy składowe jest zgodne z art. 7 ust. 2 lit. d) rozporządzenia nr 1896/2006 ustanawiającego postępowanie w sprawie europejskiego nakazu zapłaty ⁽²⁾? Podobnie, czy jest zgodne z przywołanym przepisem żądanie, w celu zbadania, czy zastosowano nieuczciwe warunki, aby strona powodowa w pkt 11 formularza A wskazała treść będących podstawą jej roszczeń wobec konsumenta postanowień umownych wykraczających poza główny przedmiot umowy?
3. Jeżeli Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej udzieli negatywnej odpowiedzi na pytanie drugie, czy zgodnie z obecnym brzmieniem rozporządzenia nr 1896/2006 jest możliwe, i, jeśli tak, to na podstawie którego przepisu tego rozporządzenia, zbadanie z urzędu przed wydaniem europejskiego nakazu zapłaty, czy w umowie zawartej z konsumentem zastosowano nieuczciwe warunki?

4. W przypadku, kiedy zgodnie z obecnym brzmieniem rozporządzenia nr 1896/2006 nie jest możliwe zbadanie z urzędu przed wydaniem europejskiego nakazu zapłaty tego, czy zastosowano nieuczciwe warunki, sąd zwraca się do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej o wydanie orzeczenia w przedmiocie ważności przywołanego rozporządzenia w związku z jego sprzecznością z art. 38 KPPUE i art. 6 ust. 1 [TUE].

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich (Dz.U. 1993, L 95, s. 29).

⁽²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1896/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. ustanawiające postępowanie w sprawie europejskiego nakazu zapłaty (Dz.U. 2006, L 399, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Törvényszék
(Węgry) w dniu 30 lipca 2018 r. – HUNGEOD Közlekedésfejlesztési, Földmérési, Út- és
Vasúttervezési Kft. i in. / Közbeszerzési Hatóság Közbeszerzési Döntőbizottság**

(Sprawa C-496/18)

(2018/C 381/11)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Fővárosi Törvényszék

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: HUNGEOD Közlekedésfejlesztési, Földmérési, Út- és Vasúttervezési Kft., SIXENSE Soldata, Budapesti Közlekedési Zrt.

Strona pozwana: Közbeszerzési Hatóság Közbeszerzési Döntőbizottság

Przy udziale: Közbeszerzési Hatóság Elnöke

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 41 ust. 1 i art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, motywy 2, 25, 27 i 36 dyrektywy 2007/66/WE ⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 grudnia 2007 r. zmieniającej dyrektywy Rady 89/665/EWG i 92/13/EWG w zakresie poprawy skuteczności procedur odwoławczych w dziedzinie udzielania zamówień publicznych, art. 1 ust. 1 i 3 dyrektywy Rady 92/13/EWG ⁽²⁾ z dnia 25 lutego 1992 r. koordynującej przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne odnoszące się do stosowania przepisów wspólnotowych w procedurach zamówień publicznych podmiotów działających w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i telekomunikacji, i w tym kontekście zasadę pewności prawa jako ogólną zasadę prawa Unii oraz wymóg skuteczności i szybkości środków odwoławczych dostępnych w dziedzinie zamówień publicznych w odniesieniu do decyzji instytucji zamawiających, należy interpretować w ten sposób, że są one sprzeczne z przepisami państwa członkowskiego, które w odniesieniu do zamówień publicznych udzielonych przed ich wejściem w życie, po upływie terminów zawitych na wniesienie skargi, ustanowionych w poprzednim ustawodawstwie państwa członkowskiego, w celu zbadania naruszeń w dziedzinie zamówień publicznych popełnionych przed wejściem w życie wspomnianych przepisów, zezwalają w sposób ogólny właściwemu organowi (monitorującemu) utworzonemu na mocy tego uregulowania, w terminie określonym w rzeczonych przepisach, na wszczęcie postępowania w celu zbadania konkretnego naruszenia w dziedzinie zamówień publicznych oraz orzeczenie co do istoty sprawy i, w konsekwencji, na stwierdzenie popełnienia naruszenia, nałożenie sankcji w dziedzinie zamówień publicznych oraz stosowanie skutków nieważności zamówienia?
- 2) Czy normy prawne i zasady, o których mowa w pytaniu pierwszym, — oprócz skutecznego wykonywania (podmiotowego i osobistego) prawa do wniesienia skargi przysługującego osobom zainteresowanym udzieleniem zamówienia publicznego — mogą być stosowane do prawa do wszczęcia i prowadzenia postępowania odwoławczego, które przysługuje organom (monitorującym) utworzonym przez system prawny państwa członkowskiego, uprawnionym do wykrywania i badania z urzędu naruszenia w dziedzinie zamówień publicznych oraz pełniącym funkcję ochrony interesu publicznego?